

Златна рибка дума не ка-
зала, а съ опашка плеснала
водата и се скрила въ морето
дълбоко...

Чакалъ дѣдо, ала не доча-

калъ — безъ отговоръ при ба-
ба се върналъ. А предъ него
вехтата колиба, на прагъ седи
пакъ дрипава баба и край нея
старото корито.

Александъръ Пушкинъ

ПЪСЕНЬ

Въ тънка трепетлика
птичка чурулика;
чурулика, пѣ
и съсъ пѣсенъта
тиха радостъ лѣ
вредомъ по свѣта.
И на всички хора,
въ този чуденъ часъ,
птичката говори
съ бодъръ, веселъ гласъ:

— Зимата се мина,
младо слънце грѣй —
въ ниви и градини
всѣки пѣсенъ пѣй.
Ще ечатъ въ небето
птичи гласове,
ще цѣфтятъ въ полето
чудни цвѣтове,
а съсъ пролѣтъта
идва радостъта!

Славчо Красински

СЪНЪТЪ НА ЗАЙЧЕТО

Вие грозно севернякътъ,
студъ и мразъ царя навънъ —
свито, съ ледени крачета,
зайчето сънува сънъ:

Топло слънчице се смѣе,
лъха пролѣтенъ вѣтрецъ,
малко птиче пѣсенъ пѣе,
кърше сребърень гласецъ.

Докждето погледъ стига —
и на северъ и на югъ, —
гледа зайчето щастливо
все градини съ зеленчукъ...

Че какво ли вжтре нѣма...
зеле, моркови... безъ четъ, —
тръпно, зайчето се чуди,
що да хапне по-напредъ...

Георги Костакевъ